

FINTORGÓ MÚZSÁK 1968

(műsor töredék)

Tímár György: Nem én írtam

Irodalmi karinthkatúrák c kötetéből összeállította és rendezte Debreceni Tibor

Bemutató: 1968

Szereplők: Bezdán József, Szolcsánszky Veronika, Elek Gyula, Vass Ágnes, Borköles Erika, Páll István, Cserna Csaba.

Így fordítottok ti

Egyik kiadónk tévedésből négy műfordítónknak egyazon költemény magyar nyersszövegét küldte meg. A verset, amelyet ismeretlen plömplömi költő írt i. e. 38432 és 38431 között, mind a négy műfordító átültette magyarra, s fordítását megküldte a kiadónak. A szerkesztő, nem tudván közöttük dönteni, itt adja közre a négy költeményt, s ez úton kéri a nagyközönséget, maga ítélje meg, melyiket célszerű az antológiában közreadni.

A nyersfordítás

Este van. Sír az öregasszony a kerti pádon,
könnye végigfolyik az orrán,
mert zsványok garázdálkodnak a méhesben.
Ellopták a mézet, amely, míg a zsványok forralják,
aranyló érként kipatakszik az edényből.
Az öregasszony padját széttörik.
A kasból kirajzó méhek nászi repülése közben
lép oda férje, fölemeli nejét, s kétségbeesetten loholnak
föl-alá a kifosztott kaptár körül.

Weöres Sándor fordítása:

Má-Minak icipici hurut ered íme a
csili-csali fűben az orrán,
S forr már csuda -bujá tűzzel a fenegyerek
aranyere, hej biza forr ám!
Járja az etyepetye, leszakad a kerevet e

lázban, a nászi vihar zúg,
Má-Mi s a párja ma ide-oda járja riszálva,
na tessék, kipirul az arcuk.

Vas István fordítása

Kis Nu az éj leszáll Mészédes mosolyod
Ellopta rút lator Egy méhraj kergetőzik
Kis Nu rekamiéd fáradtan megropog
Arany tekinteted egy vájdlingban kifőzik
Egy öreg plömplömi sétálgat véled ott

Mészöly Gedeon fordítása

Ég a napmelegtől Itaka határa,
De már sűrű éj szállt Plömplöm városára.
Marcona betyárhad ront a teli kasra,
Hogy a kis anyóka orrát megrikassa.
Csorog, forr a dús lé, színe, mint Aranyé,
Midőn ura fölsír : „Mit mívelsz, te ganyé?”
Cefre-arccal nézik, hogy húznak a méhek,
Törött lócájukat beadják a MÉH-nek.

Devecseri Gábor fordítása

Ős méztől kiborult vénlány, javad
 ép-Penelopták,
Fosztva a méhes, amelybe - zokogsz
 bár - mégis Ach illesz.
Mit forralhat a berki ligetben az éji
 merénylő?
Mézet! amely mint szép Helénának a
 tyúkszeme fénye.

Röppen Erynnis-módra a sok méh, s
 mert teli kaptárt
Most már Pallas Athéné, de Hermes
 Bébi sem adhat,
Könnyeid árja görög - hajajaj,
 görögebb Homérosznál!

Tímár György: Stílusparódiák

Bördeák János: Láttam a szaktársakat

(Földeák János paródia)

Megint láttam valamit. Mert nekem nem
 elég, ha csak a HÉV-en látom a
 szaktársakat.
Lám, Pulczberger elvtárs a Pesterzsébeti
 Pappendekligyárban büszkén mondja,
 hogy ő már szabad.

Láttam az üzemi étkezdét meg a mosdót,
 ahol szép tiszta a szappan. ..
Ezek már sokkal többet keresnek, mint
 régén az idősebb szakik a
 Horthy-korszakban.

S míg elnézem őket, ahogy az enyvet
 csirizelik, két kérges szememből könny
 szivárog,
s elrikkantom magam: „Fájrontkor
 schlichtolva rakjuk a pauknikat,
 proletárok!”

Has István: Elégia

(Vas István paródia)

A pocakomat nem nagyon szeretted,
azt mondtad, rút a bőr, ha csupa májfolt,
a galambokat csőrödből ettetted,
s a klozett mellett közvetlen a spájz volt...
A pocakomat nem nagyon szeretted.

És pulykamellet ettünk vörösborban,
s te megcsókoltad azték fülcimpámat...
Fiacskám, mondtam, az uborka hol van?
Ó, hányszor csöngettél a szobalánynak,
míg pulykamellet ettünk vörösborban!

És elém raktad, ha még ettem volna,
könnyű ígéid: Isten bizony, nincs mit.
Még látlak, amint árnyékká omolva
stoppolod lágyan a másnapi strimflit...
És elém raktad, ha még ettem volna.

Cselekvés László: Románc

(Gereblyés László paródia)

Lépte már a népnek
Dobban,
Nőnek itt az évek
Jobban,
Ajkamon az ének
Robban,
Hogyha jó a mérleg
Fogytam

Kis tükröcském kip-kop,

Áruld el a titkot,

Bim-ban

Van-e szavaimban

Bem-bum

Harcias talentum?

An-dan-té-nusz

Szó-ra-ka-té-nusz

Most ne hagyj el izmos

Harcos optimizmus!